

sag, Adolf Truley GmbH mod Bestattung Wien GmbH, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, litra b), i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT L 199, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne C.W.A. Timmermans (refererende dommer), P. Jann, S. von Bahr og A. Rosas; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 27. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 27. februar 2003

i sag C-389/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland⁽¹⁾

(»Traktatbrud — artikel 23 EF og 25 EF — afgift med tilsvarende virkning — eksport af affald — Basel-konventionen — forordning nr. 259/93 — bidrag til en solidaritetsfond«)

(2003/C 101/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

- 1) Begrebet »almenhedens behov« i artikel 1, litra b), andet afsnit, i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb er et selvstændigt fællesskabsretligt begreb.
- 2) Begravelses- og bedemandsvirksomhed kan opfylde almenhedens behov. Den omstændighed, at en regional eller lokal myndighed har en lovbestemt forpligtelse til at varetage bisættelser — og i givet fald afholde omkostningerne herved — i tilfælde, hvor disse ikke er blevet gennemført inden for en bestemt frist efter udfærdigelsen af dødsattesten, udgør et indicium for, at der foreligger et sådant behov hos almenheden.
- 3) Den omstændighed, at der består en udviklet konkurrence, gør det ikke i sig selv muligt at fastslå, at der ikke er tale om almenhedens behov uden for det industrielle eller forretningsmæssige område. Det tilkommer den forelæggende ret at bedømme, om der er tale om et sådant behov eller ej, idet der skal tages hensyn til samtlige relevante retlige og faktiske omstændigheder, herunder de omstændigheder, der var afgørende i forbindelse med oprettelsen af det pågældende organ, og de betingelser, der regulerer dets virksomhed.
- 4) En almindelig efterfølgende kontrol opfylder ikke det kriterium om kontrol med driften, der findes i artikel 1, litra b), andet afsnit, tredje led, i direktiv 93/36. Derimod er et sådant kriterium opfyldt i tilfælde, hvor de offentlige myndigheder ikke kun kontrollerer det omhandlede organs årsregnskaber, men også organets drift på grundlag af talmæssig rigtighed, forskriftsmæssighed, sparsommelighed, rentabilitet og formålstjenlighed, og hvor de samme offentlige myndigheder har kompetence til at aflægge besøg i selskabets driftslokaler og anlæg samt til at videregive resultaterne af disse kontrolbesøg til en regional eller lokal myndighed, der gennem et andet selskab ejer kapitalen i det omhandlede selskab.

I sag C-389/00, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: J.C. Schieferer) mod Forbundsrepublikken Tyskland (befuldmægtiget: B. Muttelsee-Schön, bistået af H.-J. Koch), angående en påstand om, at det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23 EF og 25 EF, idet den har udstedt Gesetz über die Überwachung und Kontrolle der grenzüberschreitenden Verbringung von Abfällen (Abfallverbringungsgesetz) [lov om overvågning af og kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald (lov om overførsel af affald)] af 30. september 1994 (BGBl. 1994 I, s. 2771), hvorved der etableres en solidaritetsfond for tilbageførsel af affald, og hvorved eksportører af affald til bl.a. de øvrige medlemsstater pålægges at bidrage til fonden, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af dommer D.A.O. Edward som fungerende formand for Femte Afdeling og dommerne A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr og A. Rosas (refererende dommer); generaladvokat: A. Tizzano; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 27. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23 EF og 25 EF, idet den i Gesetz über die Überwachung und Kontrolle der grenzüberschreitenden Verbringung von Abfällen, (Abfallverbringungsgesetz) af 30. september 1994 har bestemt, at der ved overførsel af affald til andre medlemsstater er pligt til at betale et bidrag til solidaritetsfonden for tilbageførsel af affald.

- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 372 af 23.12.2000.

⁽¹⁾ EFT C 4 af 6.1.2001.